EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 8.6.2022
COM(2022) 263 final

2022/0177 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Puolan tasavallan valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti muutos seitivarojen säilyttämistä ja hoitoa keskisellä Beringinmerellä koskevaan yleissopimukseen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Puola, Kiina, Japani, Korean tasavalta, Venäjä ja Yhdysvallat allekirjoittivat vuonna 1994 yleissopimuksen seitivarojen säilyttämisestä ja hoidosta keskisellä Beringinmerellä, jäljempänä ’yleissopimus’. Yleissopimuksen tavoitteena on i) kansainvälisen järjestelmän perustaminen seitivarojen säilyttämistä, hoitoa ja optimaalista hyödyntämistä varten yleissopimuksen alueella; ii) Beringinmeren seitivarojen palauttaminen niiden kestävän enimmäistuoton mahdollistaville tasoille ja pitäminen näillä tasoilla; iii) yhteistyö seitiä ja muita Beringinmeren elollisia luonnonvaroja koskevien asiatietojen keräämisessä ja tarkastelemisessa; ja iv) tarjota, jos osapuolet niin sopivat, foorumi jolla tarkastellaan muita meren elollisia luonnonvaroja kuin seitiä koskevien vastaisuudessa mahdollisesti tarvittavien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden vahvistamista yleissopimuksen alueella.

Kaupallinen kalastus yleissopimuksen alueella saavutti huippunsa vuonna 1989 ja sen saaliit olivat jopa 1 447 600 tonnia vuodessa; kalastus keskeytettiin vuonna 1993. Keskeytyksen jatkamista puoltaa tieteellinen näyttö, joka on toistuvasti osoittanut, että seitikantojen elpyminen on ollut erittäin hidasta. Kaupallinen kalastus jatkuu kuitenkin Yhdysvaltojen ja Venäjän talousvyöhykkeillä.

Euroopan unionin osallistuminen yleissopimukseen

Puola on ollut järjestön osapuoli vuodesta 1994. Puolan EU:hun liittymisen myötä vuonna 2004 seitivarojen suojelun ja hoidon hallinnointi keskisellä Beringinmerellä oli määrä siirtyä EU:lle liittymisasiakirjan 6 artiklan 9 kohdan 1 alakohdan nojalla. Yleissopimuksen tekstissä määrätään kuitenkin tällä hetkellä vain valtioiden jäsenyydestä. Sen vuoksi tekstiä olisi muutettava, jotta EU:sta alueellisena taloudellisen yhdentymisen järjestönä voisi tulla sopimuksen osapuoli. Puolan tasavalta valtuutettiin neuvoston päätöksellä neuvottelemaan Euroopan unionin edun mukaisesti yleissopimuksen muutoksesta, joka mahdollistaisi Euroopan unionin liittymisen yleissopimukseen täysivaltaisena osapuolena. Tätä varten Puolan tasavalta ehdotti yleissopimukseen muutosta, jolla mahdollistetaan alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen liittyminen ja siten Euroopan unionin tuleminen yleissopimuksen osapuoleksi. Puolan tasavalta ehdotti yleissopimuksen tallettajalle yleissopimuksen muutosta lokakuussa 2016. Tallettaja toimitti muutoksen osapuolille vuonna 2017.

EU:n jäsenyyden vaikutukset

Yleissopimukseen liittymisellä on EU:lle vain vähäisiä vaikutuksia, koska liittymiseen ei liity talousarviovaikutuksia (järjestöllä ei ole sihteeristöä) ja kalastuksen keskeytyksen odotetaan jatkuvan lähitulevaisuudessa. Jos alue kuitenkin avataan uudelleen kalastukselle, EU:n tehtävänä olisi edistää yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita ja normeja tässä kansainvälisessä järjestössä, ja erityisesti parhaaseen tieteelliseen tietoon perustuvia hoitotoimenpiteitä.

EU:n intressi yleissopimuksen suhteen johtuu ennen muuta sen vastuusta varmistaa meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen ja hoito EU:ssa ja sen ulkopuolella.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä ovat maiden, joista osa on rantavaltioita, muodostamat kansainväliset järjestöt, alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt, kuten EU, sekä

kalastuselimet, joilla on kalastukseen liittyviä intressejä tietyllä alueella. Jotkin alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt hoitavat kaikkia tietyllä alueella esiintyviä kalakantoja, kun taas toiset keskittyvät yksittäisiin laajoilla maantieteellisillä alueilla esiintyviin laajasti vaeltaviin lajeihin, erityisesti tonnikalaan. Vaikka jotkin kyseisistä järjestöistä ovat pelkästään neuvoa-antavia, useimmilla on valtuudet vahvistaa saalis- ja pyyntiponnistusrajoituksia, teknisiä toimenpiteitä ja valvontavelvoitteita.

Alueellisiin kalastusjärjestöihin osallistumista koskevan komission tiedonannon[1], yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013[2] 28 ja 29 artiklan ja yhteisen kalastuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta koskevasta komission tiedonannosta 19. maaliskuuta 2012 annettujen neuvoston päätelmien[3] mukaisesti EU, jota edustaa komissio, toimii aktiivisesti kuudessa tonnikalajärjestössä ja 11:ssä muussa järjestössä.

Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan sekä komission yhteisessä tiedonannossa ”Kansainvälinen valtamerten hallinnointi: EU:n panos vastuulliseen valtameren hoitoon”[4] ja siitä 3. huhtikuuta 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä edistetään toimenpiteitä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tukemiseksi, niiden toiminnan tehostamiseksi ja tarvittaessa niiden hallinnoinnin parantamiseksi. Tämä on keskeinen osa EU:n toimintaa näillä foorumeilla.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

EU:n jäsenyys yleissopimuksessa on täysin linjassa neuvoston 23. lokakuuta 2020 komission tiedonannosta ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia”[5] antamien päätelmien kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämä ehdotus neuvoston päätökseksi perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohtaan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ei sovelleta

- **Suhteellisuusperiaate**

Ei sovelleta

1 COM(1999) 613 final, 8.12.1999.
2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).
3 COM(2011) 424 final, 13.7.2011.
4 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.
5 COM(2020) 380 final, 20.5.2020.

- **Toimintatavan valinta**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaan komissio tekee ehdotuksen, jonka pohjalta neuvosto antaa tämän päätöksen Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ei sovelleta

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Ei sovelleta

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ei sovelleta

- **Vaikutustenarviointi**

Ei sovelleta

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ei sovelleta

- **Perusoikeudet**

Ei sovelleta

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole talousarviovaikutuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ei sovelleta

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ei sovelleta

2022/0177 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Puolan tasavallan valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti muutos seitivarojen säilyttämistä ja hoitoa keskisellä Beringinmerellä koskevaan yleissopimukseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän[1],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unioni, jäljempänä ’unioni’, on sopimuspuolena 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa[2], joka velvoittaa kaikkia kansainvälisen yhteisön jäseniä toimimaan yhteistyössä meren biologisten luonnonvarojen suojelemiseksi ja hoitamiseksi.

(2) Unioni on myös sopimuspuoli sopimuksessa hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta[3].

(3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaan unionilla on yksinomainen toimivalta meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen alalla osana yhteistä kalastuspolitiikkaa. Unionille tällä tavoin siirretty toimivalta kansainvälisellä tasolla antaa sille myös valtuutuksen tehdä yhteistyötä kansainvälisissä järjestöissä, kuten alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä.

(4) Puolan tasavalta on seitivarojen säilyttämistä ja hoitoa keskisellä Beringinmerellä koskevan yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, osapuoli. Unioni ei ole yleissopimuksen osapuoli. Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden

---

1 EUVL C, s.

2 Neuvoston päätös 98/392/EY, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998, 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ja sen XI osan soveltamiseen liittyvän 28 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 1).

3 Neuvoston päätös 1998/414/EY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998, hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen ratifioinnista Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 14).

sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan[4] 6 artiklan 9 kohdan nojalla unioni hallinnoi liittymispäivästä alkaen uusien jäsenvaltioiden kolmansien maiden kanssa tekemiä kalastussopimuksia. Kaikki mainitun yleissopimuksen nojalla tehdyt päätökset olisi pantava täytäntöön unionin oikeusjärjestyksessä.

(5) On unionin edun mukaista olla aktiivisesti mukana yleissopimuksen soveltamisessa. Näin edistetään myös yhdenmukaisuutta lähestymistavassa, jota unioni soveltaa kalavarojen säilyttämiseen kaikilla valtamerillä, sekä lujitetaan unionin sitoutumista kalavarojen säilyttämiseen ja kestävään käyttöön pitkällä aikavälillä maailmanlaajuisesti.

(6) Puolan tasavalta valtuutettiin neuvoston päätöksellä[5] neuvottelemaan Euroopan unionin edun mukaisesti yleissopimuksen muutoksesta, joka mahdollistaisi Euroopan unionin liittymisen yleissopimukseen täysivaltaisena osapuolena. Tätä varten Puolan tasavallan oli määrä ehdottaa yleissopimukseen muutosta, jolla mahdollistetaan alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen liittyminen ja siten Euroopan unionin tuleminen yleissopimuksen osapuoleksi.

(7) Puolan tasavalta ehdotti yleissopimuksen tallettajalle edellä mainittua yleissopimuksen muutosta lokakuussa 2016.

(8) Puolan tasavalta olisi sen vuoksi valtuutettava ratifioimaan yleissopimuksen muutos,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtuutetaan Puolan tasavalta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti seitivarojen säilyttämistä ja hoitoa keskisellä Beringinmerellä koskevan yleissopimuksen XVI.4 artiklan muutos, joka mahdollistaa sen, että alueellisista taloudellisen yhdentymisen järjestöistä voi tulla kyseisen yleissopimuksen osapuolia.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

---

[4] Sopimus Belgian kuningaskunnan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Irlannin, Italian tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Alankomaiden kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Portugalin tasavallan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan (Euroopan unionin jäsenvaltiot) ja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan välillä Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 17–930).

[5] Neuvoston (maatalous- ja kalastus) päätös N:o 7277/16, annettu 11. huhtikuuta 2016, (ei julkaistu).